

شروع به کار تلویزیون در ایران (1337 ش)

با راه اندازی و بهره‌برداری از نخستین فرستنده تلویزیونی ایران در یازدهم مهرماه 1337 ش، تلویزیون ایران، پخش برنامه‌هایی خود را آغاز کرد.

با راه اندازی و بهره‌برداری از نخستین فرستنده تلویزیونی ایران در یازدهم مهرماه 1337 ش، تلویزیون ایران، پخش برنامه‌هایی خود را آغاز کرد. تلویزیون ایران در ابتدا به صورت یک بخش کاملاً خصوصی اداره می‌شد که ابتدا در هر روز چهار ساعت برنامه پخش می‌کرد. این تلویزیون برای گسترش مناطق تحت پوشش خود، در سال 1340 ش فرستنده دیگری در آبادان و یک فرستنده تقویتی در اهواز تأسیس کرد. در اواخر سال 1342 ش، تلویزیون ایران از ساختار یک شرکت خصوصی به شرکت سهامی تلویزیون ایران تغییر شکل داد تا این که تلویزیون ملی ایران با امکانات یک استودیو، سه دوربین و دو دستگاه ضبط مغناطیسی در آبان ماه 1345 ش، به صورت تلویزیون دولتی و به طور آزمایشی آغاز به کار کرد. در نهایت، سازمان تلویزیون ملی ایران در 29 اسفند 1345 ش رسماً افتتاح شد و کار خود را وسعت بخشید. با پیروزی انقلاب اسلامی ایران، سازمان رادیو تلویزیون ملی ایران به صدا و سیماي جمهوری اسلامی ایران تغییر نام یافت و با گذشت زمان، فعالیت‌های این سازمان به صورت افزایش فرستنده و شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی در تهران و شهرستان‌ها رو به گسترش نهاد. چنانکه تا به امروز (1382 ش) این سازمان دارای 30 مرکز در استان و شهرستان‌های مختلف ایران، نزدیک به بیست شبکه سراسری رادیویی و تلویزیونی و بیش از پانزده دفتر منطقه‌ای در کشورهای مختلف جهان و ده‌ها شبکه رادیویی و تلویزیونی در تهران و شهرستان‌ها می‌باشد. همچنین طی سال‌های اخیر شبکه جهانی جام جم، بخش وسیعی از دنیا شامل قاره آسیا و اقیانوسیه، قاره اروپا و شمال آفریقا و قاره آمریکا را تحت پوشش قرار داده و شبکه جهانی سحر نیز به چندین زبان برنامه پخش می‌کند. همچنین شبکه خبری و بین‌المللی العالم از ابتدای سال 1382 فعالیت خود را آغاز کرد که در سراسر جهان قابل دریافت می‌باشد.